

Bốn : “Cho phép Công ty sử dụng Quota Lào”. Việc sử dụng Quota nước ngoài Nhà nước không có văn bản cấm hay trong Bộ luật hình sự cũng không có qui định điều này. Như thế trên nguyên tắc pháp luật thì việc sử dụng Quota Lào không cấu thành tội phạm. Tuy nhiên, khi Bộ Ngoại thương không đồng ý. Công ty chấp hành nghiêm chỉnh, từ đó về sau CIMEXCOL không sử dụng Quota Lào nữa. Tòa còn buộc tội LÊ VĂN BÌNH *bảo lãnh Công ty vay vốn kinh doanh, để lại nợ nước ngoài 5,3 triệu đô la khó có khả năng thanh toán*. Một Công ty không được ngân sách cấp vốn, muốn kinh doanh đương nhiên phải vay vốn. CIMEXCOL là Công ty quốc doanh cấp Tỉnh thì UBND Tỉnh phải bảo lãnh nợ đó là nguyên tắc. Nếu Công ty sử dụng nguồn vốn sai mục đích gây thua lỗ thì lãnh đạo Công ty phải chịu trách nhiệm. Nhưng thật sự CIMEXCOL hoạt động đúng hướng, đồng vốn vay hoạt động sinh lãi, thì càng không có lý do để Tòa bắt tội LÊ VĂN BÌNH. Nếu vì bảo lãnh vay vốn kinh doanh mà có tội thì đất nước này không biết bao nhiêu cán bộ lãnh đạo không tránh khỏi cáo danh “bảo lãnh nợ” như LÊ VĂN BÌNH.

Năm : “Việc TRANG THANH KHẨ tự sát, cơ quan pháp luật cho rằng có nhiều đơn tố giác sai lầm của DƯƠNG VĂN BA, nhưng LÊ VĂN BÌNH không quan tâm xem xét giải quyết, nên dẫn đến cái chết của TRANG THANH KHẨ”.

Về cái chết ÔNG KHẨ, chúng tôi đã trình bày ở phần trên. Ở đây chúng tôi chỉ nói đến quan hệ trách nhiệm của LÊ VĂN BÌNH. Thời điểm này LÊ VĂN BÌNH là Phó chủ tịch UBND Tỉnh, đến cuối tháng 11 năm 1986 mới được bầu làm

Chủ tịch, nếu cái chết ÔNG KHẨ có liên quan đến trách nhiệm của lãnh đạo Tỉnh thì LÊ VĂN BÌNH không phải là người chịu trách nhiệm chính. Cơ quan pháp luật cho rằng có nhiều đơn từ tố giác DƯƠNG VĂN BA nhưng đơn đó ai gởi và gởi cho ai, không công khai nên không ai biết. Khi ÔNG KHẨ chết, Thường vụ Tỉnh ủy phân công ÔNG TỐNG KỲ HIỆP (TÁM KHANH), Trưởng ban Nội chính phụ trách thẩm tra vụ này. Về sau ÔNG TỐNG KỲ HIỆP lại là thành viên trong Ban chuyên án CIMEXCOL nhưng cũng không tìm thấy dấu hiệu gì về hành động của DƯƠNG VĂN BA ám hại ÔNG KHẨ. Nếu có gì che đậy sự thật cái chết của ÔNG KHẨ thì chính TỐNG KỲ HIỆP phải là người trực tiếp chịu trách nhiệm.

Ngay từ đầu các cơ quan bảo vệ pháp luật của Trung ương đã ám chỉ DƯƠNG VĂN BA ám hại ÔNG KHẨ, nhưng trải qua 19 tháng điều tra, thanh tra, cũng không phát hiện được vấn đề gì có liên quan đến trách nhiệm của DƯƠNG VĂN BA trong vụ này. Nhưng Tòa lại cố tình sử dụng sự kiện này để kết tội LÊ VĂN BÌNH. Chúng tôi xin trích đoạn trong bản án : "Sau khi anh TRANG THANH KHẨ tự sát, Thường vụ Tỉnh ủy có cử đoàn kiểm tra xem xét, nhưng đoàn không đánh giá một cách đầy đủ thực tế khách quan ... Trong thời gian xét xử tại phiên Tòa, Hội đồng xét xử đã nhận một số đơn khiếu nại của công dân về việc TRANG THANH KHẨ tự sát và anh LÊ VĂN SỬ chết đuối ở Laksao, yêu cầu các cơ quan luật pháp làm sáng tỏ. Việc này Tòa kiến nghị các cơ quan điều tra cần làm rõ xem xét tiếp để tiếp tục xử lý" (Người chết đuối bên Lào là LÂM THÀNH SỰ, không phải LÊ VĂN SỬ). Việc ÔNG KHẨ chết, một mặt Tòa yêu cầu cơ quan điều tra phải tiếp tục làm rõ, mặt khác Tòa lại đưa vào

vụ án để buộc tội LÊ VĂN BÌNH ? Chính cơ quan điều tra đã tiến hành sự việc này hơn cả năm trời và bắt giam DƯƠNG VĂN BA cũng từ cái chết của ÔNG KHẨ, nhưng các cơ quan điều tra không tìm ra được chứng cứ nào, thế mà tại phiên tòa Hội đồng xử án khuếch đại sự việc này lên lấy đó làm hỏa mù để đánh lừa dư luận. Vả lại, nếu đoàn kiểm tra của tỉnh Minh Hải không khách quan, kết luận sai về cái chết của ÔNG KHẨ thì những người đó phải chịu trách nhiệm chở saolại bắt tội LÊ VĂN BÌNH?

Những cái gọi là tội danh vừa kể trên không liên quan gì đến trách nhiệm LÊ VĂN BÌNH, mà đại diện các cơ quan pháp luật áp đặt tội cho LÊ VĂN BÌNH theo điều 220 của Bộ luật hình sự. Ngay khi trả lời thẩm vấn trước phiên tòa, cũng như phát biểu lời sau cùng, LÊ VĂN BÌNH đã trình bày rõ các vấn đề, đưa ra đủ chứng cứ bác bỏ lời luận tội của Viện Kiểm sát nhưng Tòa vẫn bỏ qua. Qua lời phát biểu của TỔNG KỲ HIỆP (TÁM KHANH), Phó bí thư Tỉnh ủy, đại diện Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải tại cuộc họp do Thường trực Bộ chính trị và Thường trực Ban Bí thư Trung ương Đảng chủ trì ngày 09 tháng 03 năm 1994 tại TP. HCM thì sẽ hiểu đầy đủ sự thật và tính chất vi phạm luật pháp trong bản án của LÊ VĂN BÌNH : "*Theo chỉ đạo của Trung ương, phải đưa một người lãnh đạo ra xử thì mới xử số kia được. Lúc đầu chọn anh BA HÙNG, nhưng anh NGUYỄN ĐỨC TÂM nói ANH BA HÙNG đã về hưu, đưa ra xử không có ý nghĩa, vì vậy mới chọn NĂM HẠNH*" . Do phải chọn người đưa ra xử theo yêu cầu lãnh đạo nên cơ quan luật pháp đã hấp tấp đến nỗi bất chấp cả thủ tục theo nguyên tắc pháp đình đối với một đại biểu dân cử.

Vụ án được án định đưa ra xử vào đầu tháng 2 năm 1989 và cáo trạng đã được tổng đạt cho LÊ VĂN BÌNH, lúc đó LÊ VĂN BÌNH vẫn còn là Trưởng đoàn đại biểu Quốc hội tỉnh Minh Hải. Khi đó Hội đồng Nhà nước họp, nhưng không thông qua được Nghị quyết đưa LÊ VĂN BÌNH ra Tòa, vì đa số bỏ phiếu chống, phiên tòa buộc phải dời lại tháng 4 năm 1989. Để phiên tòa tiến hành đúng kế hoạch, theo chỉ đạo của Ban Bí thư. Hội đồng Nhà nước phải họp phiên thứ hai để thông qua đưa LÊ VĂN BÌNH ra Tòa ! Rõ ràng luật pháp ở đây đã bị cưỡng chế nhiều lần : vừa chọn và chỉ định người để xử, vừa áp đặt tội danh cung hình, vừa bịa đặt chứng cứ, vừa chà đạp thủ tục ...

VI. ĐÁNH GIÁ VỤ ÁN VÀ KIẾN NGHỊ

Vụ án CIMEXCOL được coi là vụ án lớn nhất toàn quốc, gây hậu quả đặc biệt nghiêm trọng, Tòa đã tuyên phạt 18 người, tổng cộng mức án 72 năm tù, trong đó có LÊ VĂN BÌNH, Chủ tịch UBND Tỉnh Minh Hải ... Riêng DƯƠNG VĂN BA phải lãnh án tù chung thân, và Bí thư, hai Phó Bí thư bị khởi tố và kỷ luật. Một vụ án gọi là lớn nhất, xử mang tính chất điển hình, nhưng đó cũng là vụ án bị dư luận phản ứng mạnh mẽ nhất, gay gắt nhất so từ xưa đến nay. Sau phiên tòa, Ban Bí thư ra thông báo do Tổng Bí thư NGUYỄN VĂN LINH ký ngày 30 tháng 05 năm 1989 để các cấp ủy Đảng và hệ thống báo, đài tuyên truyền theo kết quả của phiên tòa. Nội dung thông báo “*Hướng dẫn*” là Tòa xử đúng người, đúng tội, như DƯƠNG VĂN BA và LÊ VĂN BÌNH. Chỉ thị cho tỉnh Hậu Giang và Minh Hải kiểm thảo Ban giám đốc đài truyền hình Hậu Giang và lãnh đạo báo, đài Minh Hải vì đã đưa tin có lợi cho bị cáo, tức là đã truyền hình toàn bộ diễn

biến nội dung phiên tòa. Điều không bình thường là trước khi phiên Tòa xử, báo Công an nhân dân đã phát hành một đặc san với nội dung kết tội bị cáo đúng nội dung bản án của Tòa. Đặc san này còn đăng cả ảnh cuộc họp ký kết chương trình hợp tác giữa đại diện Thường vụ Tỉnh ủy và UBND Tỉnh Minh Hải với Bộ Quốc Phòng Lào, cho đó là tang vật phạm tội. Việc làm này vi phạm điều 10 và điều 56 của Bộ luật tố tụng hình sự, đặc biệt xâm phạm đến danh dự nước bạn. Ban Bí thư còn chỉ thị cho Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải phải ra thông báo về phiên tòa, cho đăng phát trên các báo, đài để hướng dẫn dư luận. Ngoài ra Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải còn ra thông báo nội bộ, kết tội những người làm đơn yêu cầu xét xử lại vụ án là những phần tử chống Đảng. thậm chí còn cho lực lượng an ninh truy tầm xem máy đánh chữ của đơn vị nào đã đánh máy các đơn từ, kiến nghị về vụ án này của chúng tôi ?

Bằng việc làm này, Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải tự đặt mình trên pháp luật, bất chấp quyền khiếu tố, khiếu nại của công dân theo điều 205 của Luật tố tụng hình sự. Ban Bí thư còn cử một đoàn cán bộ cao cấp của Đảng và các ngành pháp luật, do NGUYỄN ĐỨC TÂM là Trưởng đoàn đến các tỉnh đồng bằng sông Cửu Long, kiểm điểm các địa phương trong việc lãnh đạo tuyên truyền vụ án Cimexcol nhằm ngăn chặn dư luận bất lợi cho phiên tòa. Mặc dù có nhiều cán bộ liên tiếp bị kỷ luật, nhưng phản ứng trong hàng ngũ cán bộ cũng như trong nhân dân vẫn âm ỉ kéo dài, có lúc bộc phát mạnh mẽ gay gắt không cách nào ngăn chặn được, chúng tôi xin nêu vài ví dụ :

- Ban tuyên giáo Tỉnh ủy Cửu Long nêu ra 7 câu hỏi để thăm dò ý kiến các đơn vị trong tỉnh, xem phiên tòa xử vụ án Cimexcol đúng hay sai. Nói chung : *Không đồng tình xử vụ án Cimexcol 76% ; đề nghị xử lại 96,96%* ...

- Báo cáo của MTTQ Tỉnh An Giang, tổng hợp dư luận trong nội bộ và ngoài quần chúng đã kết luận : “*Nghị quyết IV, Nghị quyết V xử Nghị quyết VI, tư duy cũ xử tư duy mới, cơ chế cũ xử cơ chế mới*”.

Báo cáo của Ban Thường trực UB Mặt trận Tổ quốc tỉnh Minh Hải, do chủ tịch NGUYỄN VĂN ĐÊ ký ngày 20 tháng 5 năm 1989, phần kết luận có đoạn viết : ”*Qua phiên tòa xét xử, đồng đảo cán bộ và các tầng lớp nhân dân không đồng tình, chưa phán khởi, nhất là những người làm kinh tế, vì nó có liên quan giữa cái mới và cái cũ, vì phiên tòa này lấy cái cũ xử cái mới ... PHIÊN TÒA XÉT XỬ THIẾU DÂN CHỦ, KHÔNG ĐÚNG NGƯỜI, KHÔNG ĐÚNG TỘI, KHÔNG ĐÚNG PHÁP LUẬT, KHÔNG ĐƯỢC LÒNG DÂN, ngược lại còn gây hậu quả nghiêm trọng kéo dài mà những người lãnh đạo, chỉ đạo phiên tòa phải chịu trách nhiệm*”.

- Bất chấp sự cấm đoán, răn đe, vào tháng 9 năm 1993 cùng một lúc 5 tờ báo từ Trung ương đến địa phương đã đăng liên tục nhiều bài, trên nhiều số báo nêu bật những chứng cứ xác thật chứng minh tính chất phiên tòa thay đổi.

Vì sao có sự phản ứng phiên tòa liên tục và quyết liệt như thế? Rõ ràng là do phiên tòa xử sai, không được lòng dân. Tình hình đó, nếu không giải quyết sáng tỏ, đúng theo pháp luật thì không có cách nào làm công tác tư tưởng nội bộ, cũng như trấn an dư luận quần chúng được. Không thể nào

mãi mãi bึง bít che đậy sự thật. **Và nhất định rồi lịch sử cũng phải phán xét, điều đó chắc chắn chỉ là thời gian thôi.**

Thông báo của Ban Bí thư ngày 30 tháng 5 năm 1989 có đoạn ghi : “**Ban Bí thư đã chỉ đạo các ngành có liên quan chuẩn bị đầy đủ chứng từ, hồ sơ để xét xử theo đúng pháp luật không oan uổng**”. Vụ án Cimexcol do Ban Bí thư nhiệm kỳ VI chỉ đạo xuyên suốt, nhưng đáng tiếc là bị một số người có ý đồ xấu lợi dụng sự lanh đạo đó, thông qua vụ án đánh vào nội bộ, vì vậy dẫn đến vi phạm pháp luật trắng trợn, nghiêm trọng. Để thực hiện quyết định 54, ngày 30 tháng 12 năm 1987 của Ban Bí thư, nhiều cán bộ cao cấp trong Đảng và các ngành pháp luật Trung ương, và tỉnh Minh Hải có nhiều kinh nghiệm phá án được huy động với quy mô lớn tham gia vụ án. Nhưng ngay từ đầu cả cỗ máy khổng lồ đó đã càn lênh pháp luật, vi phạm trắng trợn từ công tác thanh tra, điều tra, giám định cho đến truy tố và xét xử. **Nguyên nhân sai lầm dẫn đến vi phạm pháp luật là do nhầm đến mục tiêu giải quyết vấn đề tổ chức và thanh toán nội bộ.** Vì mục tiêu đó cho nên mọi hoạt động phải theo định hướng và bằng mọi cách phải dựng ra chứng cứ để kết tội cho đối tượng được chọn. Chính ÔNG LÊ XUÂN DỤC, kiểm sát viên cao cấp giữ quyền công tố tại phiên tòa đã nói với ÔNG NGUYỄN VĂN ĐẾ và LÊ VĂN BÌNH tại bệnh viện Thống Nhất : ”**Tôi chỉ làm theo lệnh, vụ án nay đã qua rồi, các anh thông cảm bỏ qua cho**”. Vì thi hành lệnh nên bất chấp pháp luật, không cần chứng cứ, bất chấp sự thật, thậm chí còn dựng lên chứng cứ giả, lựa chọn nhân chứng theo quan điểm, yêu cầu của Tòa v.v...

Đúng như NGUYỄN HÙNG PHƯỚC (MƯỜI NHỎ) Phó đoàn thanh tra 54 (lúc bấy giờ là Phó chủ nhiệm UBTT Tỉnh Minh Hải). Sau vụ án, tại cuộc họp để nghe đoàn thanh xử lý tài chính Minh Hải báo cáo về tài chính Cimexcol vào cuối năm 1993 đã nói : "*Thật không có kiểm kê đánh giá tài sản hoặc xác minh, chỉ cần hồ sơ nào thì sử dụng hồ sơ đó thôi, ngay những hồ sơ do đoàn thanh tra cử đi xác minh, có khi cũng không sử dụng, Ban Bí thư chỉ thị không cho phép chúng tôi sang Lào để xác minh*".

Chính vì thế mà vụ án Cimexcol gây những hậu quả rất nặng nề và nghiêm trọng.

* Đẩy bao nhiêu người vô tội vào tù.

* Làm phá sản hoàn toàn 1 Công ty có số vốn mươi mấy triệu đô la.

* Tạo sơ hở cho bọn cơ hội biển thủ tài sản của Nhà nước, làm tổn thất trên dưới 4 triệu đô la.

* Đẩy hơn 2.000 lao động vào hàng ngũ thất nghiệp.

* Làm tổn thương trầm trọng mối quan hệ đặc biệt Việt-Lào.

* Nghiêm trọng hơn là gây mất đoàn kết kéo dài trong hàng ngũ cán bộ Minh Hải và làm xói mòn lòng tin của quần chúng đối với hệ thống pháp luật và bộ máy Nhà nước. Làm tổn hại đến sinh mạng chính trị của nhiều cán bộ lãnh đạo chủ chốt, bôi đen đến danh dự và truyền thống tốt đẹp của Đảng bộ Minh Hải, gây vạ lây cho nhiều cán bộ địa phương khác và nhiều người trong Công ty Cimexcol đã bị tù oan. Sự sai trái của vụ án đã phơi bày trước công luận. Đặc biệt, tại

cuộc họp ngày 9 tháng 3 năm 1994 do Thường trực Bộ Chính trị và Thường trực Ban Bí thư chủ trì, có đầy đủ tập thể Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải tham dự, các cán bộ lãnh đạo cao cấp các ngành pháp luật đã không có một lời nào biện minh cho vụ án oan sai này. Nhưng cho đến nay vẫn chưa có dấu hiệu gì cho thấy lãnh đạo Đảng và Nhà nước có biện pháp sửa chữa sai lầm, xem xét và giải quyết thỏa đáng.

Vì vậy, chúng tôi cực lực công khai tố cáo những người tiến hành vụ án Cimexcol đã vi phạm nghiêm trọng luật pháp, cố tình hâm hại nhiều người và gây ra nhiều hậu quả nghiêm trọng khác.

Chúng tôi khẩn thiết yêu cầu các cơ quan lãnh đạo Đảng, Nhà nước cử cán bộ có lương tri, công tâm, khách quan, nắm vững pháp luật phúc tra lại để sớm đưa sự thật vụ án Cimexcol ra trước ánh sáng công lý, trả lại sự công bằng cho những người bị kết tội oan và bị kỷ luật oan và đặc biệt phải trả lại trang sử tốt đẹp của Đảng bộ Minh Hải đã bị cơ quan pháp luật bôi đen qua vụ án. Đồng thời trường tri nghiêm minh đối với những người có ý đồ xấu đưa thông tin sai lệch, ngụt tạo chứng cứ, cố ý vi phạm pháp luật gây ra vụ án oan khiên này và bọn cơ hội lạm dụng tham ô, hủy hoại một khối lượng tài sản của Nhà nước quá lớn sau vụ án.

Là những người gần suốt đời làm cách mạng, chúng tôi không nề gian khổ hy sinh vì chân lý, chúng tôi cũng không hề khuất phục trước sự áp bức bất công.

Hơn 7 năm qua, là nạn nhân của vụ án, chúng tôi hầu như bị tước đoạt tất cả, nhất là về danh dự và sinh

mệnh chính trị. Nay đã ở vào độ tuổi gần kề miệng lỗ, không thể kiên nhẫn hơn nữa, chúng tôi không đòi hỏi gì hơn là công lý được sáng tỏ, người ngay phải được minh oan phục hồi danh dự, kẻ lừa gạt Đảng, làm việc phi pháp phải bị trừng trị. *Bằng không, dấu có chết đi chúng tôi cũng không nhắm mắt, ngậm miệng.*

Kính mong các cơ quan lãnh đạo Đảng và Nhà nước Trung ương sớm giải quyết đơn tố cáo này.

Chúng tôi cam kết hoàn toàn chịu trách nhiệm trước pháp luật nếu tố cáo gian hay bao che cho tội phạm.

Chúc sức khỏe và tin tưởng !

Minh Hải, ngày 6 tháng 12 năm 1996

ĐỒNG KÝ TÊN

ĐOÀN THÀNH VỊ (BA VỊ)

PHẠM VĂN HOÀI (BA HÙNG)

LÊ VĂN BÌNH (NĂM HẠNH)

**KIẾN NGHỊ TÁI THẨM
CỦA ÔNG NGUYỄN VĂN ĐẾ,
NGUYÊN ỦY VIÊN THƯỜNG VỤ TỈNH ỦY,
NGUYÊN CHỦ TỊCH UB MTTQ VIỆT NAM
TỈNH MINH HẢI**

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

Cà Mau, ngày 15 tháng 11 năm 1996

KIẾN NGHỊ

Tái thẩm bản án sơ thẩm đồng thời chung thẩm vụ án Công ty Cimexcol Minh Hải năm 1989.

Kính gửi :

- Thường vụ Bộ Chính trị Đảng CSVN.
- Ủy ban Thường vụ Quốc Hội.
- Tổng Bí thư Đỗ Mười.
- Thủ tướng Chính phủ Võ Văn Kiệt.
- Chủ tịch nước Nông Đức Mạnh

- Ủy ban Pháp luật Quốc hội.
- Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao.
- Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao.

Tôi Nguyễn Văn Đề (Tư Vân), nguyên ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, nguyên chủ tịch UBMTTQ VN tỉnh Minh Hải – đã từng tham gia lãnh đạo trong quá trình thành lập, hoạt động của Công ty Cimexcol, và am hiểu khá đầy đủ trong quá trình khởi tố, điều tra và xét xử vụ án Cimexcol Minh Hải năm 1989. Vì lẽ đó, ngay từ đầu tôi nhận biết được rằng việc tiến hành chỉ đạo và xét xử vụ án này không bảo đảm tính khách quan, trung thực và thực tế đã chứng minh rõ phiên tòa của tòa án tối cao tiến hành một vụ án mang tính điển hình của cả nước, với một bản án sơ thẩm đồng thời chung thẩm ... nhưng lại là một phiên tòa để lại nhiều sai trái nhất về pháp luật từ khâu khởi tố, điều tra đến xét xử ; hình thành một bản án gần 60 trang đầy rẫy những sai sót – xét xử không đúng người, không đúng tội, không đúng pháp luật, mất dân chủ ; kết tội oan sai cho nhiều người và để lại biết bao hậu quả khác rất nặng nề khó có thể khắc phục nổi.

Điều đáng tiếc là khi phiên tòa xét xử đến nay tôi đã nhiều lần gặp trực tiếp báo cáo với một số anh trong Bộ Chính trị, trong Ban Bí thư và với tư cách đại diện cho tập thể, cá nhân, tôi gửi 5-6 văn bản báo cáo và kiến nghị đến trung ương, đã nói tất cả những điều đó nhưng không nhận được sự phúc đáp nào? Sự oan sai của bản án không được giải quyết lại ; dư luận oán trách đối với các cơ quan pháp luật, nghi ngờ trong chỉ đạo tiến hành vụ án không được giải tỏa ; những thất thoát tiêu cực hàng chục tỷ đồng sau vụ án vẫn bị

làm ngơ, kẻ biến thủ tài sản lớn của Nhà nước thời kỳ hậu vụ án Cimexcol vẫn ung dung, tự tại.

Trong một văn bản báo cáo mà tôi với tư cách là chủ tịch, thay mặt Thường vụ UBMTTQ tỉnh Minh Hải gửi TW (ngày 20/5/1989 – tức sau phiên tòa 28 ngày) có những kết luận như sau :

1 – Qua phiên tòa xét xử đồng đảo cán bộ và các tầng lớp nhân dân không đồng tình, không phán khởi, nhất là những người làm kinh tế, vì nó có liên quan giữa cái cũ và cái mới – vì phiên tòa này lấy cái cũ xử cái mới.

2 – Phiên tòa xét xử thiếu dân chủ, không đúng người, không đúng tội, không đúng pháp luật, không được lòng dân. Ngược lại còn gây hậu quả nghiêm trọng kéo dài mà những người lãnh đạo, chỉ đạo chịu trách nhiệm.

3 – Tính chất của phiên tòa qua tuyên truyền của ngành pháp luật thì quá lớn, cho là tính chất đặc biệt nghiêm trọng, nhưng nội dung xử chỉ là ăn cắp, hối lộ, không có gì nghiêm trọng. Số mất cân đối âm hàng chục tỷ đồng – nếu đúng thì “Nhân dân Minh Hải phải còng lưng gánh chịu nhiều năm”. Trong khi đó trước phiên tòa, TỔNG LÊ THẮNG người đương nhiệm Cimexcol (Phó Giám đốc kế nhiệm thay cho ban giám đốc cũ) nói rằng, nếu vấn đề này được thanh lý đầy đủ thì có thể cân đối được.

4 – Một phiên tòa mà hình ảnh và dư luận đều trái ngược nhau (...) quần chúng xót thương mà phải rơi lệ đối với người tội phạm : quần chúng vỗ tay hoan nghênh bị cáo, nhất là hoan nghênh Lê Văn Bình.

Đến nay đã 7 năm những kết luận của chúng tôi trên đây chẳng những đúng đắn mà thực tế – thời gian – chứng cứ càng làm sáng tỏ thêm. Tôi xin chứng minh sự thật Công ty Cimexcol hoàn toàn trái ngược với bản án, như sau :

1 – Công ty Cimexcol không hề có mất cân đối 4,6 triệu đô la và cũng không hề để lại món nợ 5,3 triệu đô la mà “Nhân dân Minh Hải phải còng lưng gánh chịu nhiều năm” như bản án kết tội ... mà Cimexcol kinh doanh lãi trên 3 triệu đô la.

- Báo cáo của đoàn thanh tra số 13 do đồng chí Trần Kiên làm trưởng đoàn ký, thời điểm 30 tháng 9 năm 1987 về trước công ty Cimexcol kinh doanh lãi 2,235 triệu đô la.

- Báo cáo của đoàn thanh tra Sở Tài chính Minh Hải trước thời điểm khởi tố vụ án (30/9/1987) một năm Cimexcol lãi 1,6 triệu đô la.

- Báo cáo của đoàn thanh xử lý tài chính Cimexcol do UBND tỉnh Minh Hải thành lập sau vụ án, phản ánh từ thời điểm khởi tố vụ án (30/9/1987 trở về trước)- bản báo cáo nêu rõ tài sản của công ty Cimexcol bị bỏ ngoài sổ sách không được đưa vào cân đối gần 8 triệu đô la : thanh lý đoàn xe 300 chiếc, bỏ ngoài sổ sách trên 100 chiếc có gốc ngoại tệ giá trị 63 triệu đô la ; thanh lý hàng tồn kho bỏ ngoài sổ sách 3,7 triệu đô la ; thanh toán công nợ bỏ ngoài sổ sách 1,6 triệu đô la ; hùn mua tàu Duyên Hải 0,250 triệu đô la ; trả tiền mua xe thừa cho Bộ Vật tư 0,580 triệu đô la và các khoản tài sản khác hàng trăm ngàn đô la cũng không được đưa vào cân đối.

2 – Bản án kết tội công ty Cimexcol làm thất thoát được tòa án quy ra 2.763 lượng vàng là hoàn toàn không có thật.

Trong bản án có rất nhiều điểm kết tội “Làm thất thoát vàng” không đúng, tôi xin nêu ra ba trường hợp điển hình :

- Cho rằng công ty BPKP (Lào) không nhận nợ (hàng hóa Cimexcol giao cho bạn) nên Tòa quy kết Cimexcol làm thiệt hại của Nhà nước bằng 795 lượng vàng. Nhưng thực tế khoản nợ này Lào nhận nợ và đã trả đủ cho Minh Hải vào năm 1995 là 1,8 triệu đô la.

- Bản án cho rằng Ban giám đốc công ty Cimexcol bán 2.175 xe Honda Cub giá rẻ làm thiệt hại Nhà nước 1.063 lượng vàng. Nhưng một mặt Cimexcol bán ra mỗi chiếc xe (nghĩa địa) lãi gấp 2,3 lần giá vốn. Mặt khác, sở dĩ bán giá rẻ hơn giá thị trường là Cimexcol thực hiện chủ trương của Ban Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải “Bán cho cán bộ giá vừa phải để thực hiện chủ trương hạn chế cán bộ dùng xe con”.

- Có trường hợp bản án bắt tội rất lạ là : Cimexcol bán hai cơ sở sửa chữa xe ở thành phố Hồ Chí Minh, nhưng khi phát hiện hai cơ sở này giấu doanh số, trốn thuế, thì tòa án lấy đó bắt tội Cimexcol làm thất thoát của Nhà nước hơn chục lượng vàng ? v.v...

3 – Đối với tội danh tham ô, hối lộ của Dương Văn Ba do có sự ngộ nhận nên tòa kết án sai. Trên thực tế đoàn xe của Dương Văn Ba có đủ điều kiện chứng minh đó là sở hữu của Dương Văn Ba ... Dương Văn Ba bán số xe này cho Cimexcol lại bị Tòa kết tội tham ô của Nhà nước hơn 100 lượng vàng. Hoặc trường hợp Dương Văn Ba cho Trương Công Miên, Thạch Phén mỗi lần một ít tiền vào thời kỳ Dương Văn Ba còn chở gỗ ăn công, trước khi thành lập Cimexcol tới 2-3 năm mà Dương Văn Ba lại bị tòa án kết tội

đưa hối lộ trong vụ án Cimexcol “ước tính” tổng cộng lại bằng mấy chục lượng vàng v.v...

4 – Bản án kết tội Lê Văn Bình (Năm Hạnh) hầu như là dựng đứng hoàn toàn đến mức không sao hiểu nổi.

- Bắt tội Lê Văn Bình không cải tạo đoàn xe của Dương Văn Ba ... thời kỳ cải tạo công thương nghiệp, cải tạo đoàn xe Dương Văn Ba thì Lê Văn Bình đang làm chức vụ trưởng ban tuyên giáo ; sau đó Lê Văn Bình về làm Bí thư Huyện ủy Vĩnh Lợi rồi về làm Bí thư Huyện ủy Giá Rai ... Ba bốn năm sau Lê Văn Bình mới về UBND Tỉnh làm chức vụ Phó chủ tịch ...

- Bắt tội Lê Văn Bình lãnh đạo để cho Cimexcol nhập xe, bán giá rẻ làm thiệt của Nhà nước cả ngàn lượng vàng ... thứ nhất, chủ trương giá bán xe Honda là của Ban Thường vụ Tỉnh ủy. Thứ hai, việc bán xe Honda (Cub) của Cimexcol lãi chứ không lỗ, không làm thiệt hại cho Nhà nước. Thứ ba, thời kỳ chủ trương “giá xe” và lúc Cimexcol bán xe Honda (Cub) là ngay thời điểm Lê Văn Bình đang học ở Liên Xô, không hề hay biết gì cả.

- Bắt tội Lê Văn Bình bảo lãnh Cimexcol vay vốn “Nợ nước ngoài 5,3 triệu đô la khó có khả năng thanh toán nhân dân Minh Hải phải nhiều năm còng lưng gánh chịu”. Thứ nhất, Cimexcol là Công ty quốc doanh, thực hiện cơ chế hạch toán tự tìm vốn, tự hoàn vốn nên Ủy ban bảo lãnh cho Công ty thì đâu có điều gì gọi là phạm tội ? Thứ hai, Công ty Cimexcol thực tế làm ăn chẳng những có khả năng hoàn vốn mà còn có lãi trên 3 triệu đô la.

- Về cái chết của Trang Thanh Khả, các cơ quan pháp luật nghi Dương Văn Ba ám hại, tòa án bắt tội Lê Văn Bình ... Thứ nhất, chịu trách nhiệm về nhân sự, công ty Cimexcol, Thường vụ Tỉnh ủy giao cho 4 đồng chí : Tổng Kỳ Hiệp, Trưởng ban nội chính ; Đoàn Quang Vũ, Chủ nhiệm ủy ban kiểm tra ; Mai Thanh An, Trưởng ban tổ chức ; Hoàng Hà, Giám đốc công an tỉnh. Thứ hai, sau cái chết của Khả, Thường vụ Tỉnh ủy phân công Tổng Kỳ Hiệp đi xác minh về báo cáo lại không hề có dấu hiệu gì Dương Văn Ba ám hại cả. Thứ ba, trong bản án ghi rõ ràng cái chết của Trang Thanh Khả để lại điều tra tiếp làm rõ, nhưng rất lạ là “đồng thời” tòa án bắt tội trách nhiệm đối với Lê Văn Bình trong vụ án này ?

Kính thưa lãnh đạo Đảng và Nhà nước Trung ương.

Tôi không bao giờ yên tâm được ! Dư luận cũng không dễ làm ngơ trước một sự thật như thế ! Một sự việc nghiêm trọng đến mức đó mà bao nhiêu năm qua vẫn nằm im trong bóng tối. Thủ hỏi, ngay những ngày đầu phiên tòa diễn ra đến hôm nay đã hơn 7 năm trời có lúc nào dư luận không kêu ca oán trách các cơ quan pháp luật phán quyết oan sai trong bản án này ? Ngay khi phiên tòa kết thúc nhiều tờ báo, đài phát thanh, truyền hình địa phương, khu vực ĐBSCL và TP.HCM cùng công khai rộng rãi sự thật như thế và nêu ra nhiều kiến nghị quan trọng, đáng lẽ được xem xét, xử lý ... Trái lại các phương tiện thông tin đại chúng đều bị ngăn cấm – không cho tuyên truyền trái với bản án của phiên tòa đã tuyên ? Sau đó, nhiều Ban lãnh đạo cơ quan thông tin đại chúng bị kiểm thảo, nhiều cán bộ lãnh đạo báo chí trong khu vực bị các cơ quan chức năng của Đảng và Nhà nước thi hành kỷ luật hết sức